

[Kirsten Madsen]

Ministeren bør nok overveje, om det er formålstjenligt at gøre for stor en sag ud af havafbrænding, da dette ved afbrænding af kemikalier på Nordsøen giver et udslip på et kvart gram – og det er gram, det er ikke kilogram – dioxin årligt, hvis afbrændingerne foretages korrekt, og det gælder hele Nordsøområdet. Det er det tal, de foreløbige beregninger fra Levnedsmiddelstyrelsen viser. Disse beregninger fra Levnedsmiddelstyrelsen er af ny dato.

Problemet med havafbrænding er altså, om den foregår korrekt, og om temperaturen er tilstrækkelig høj til, at man får tilintetgjort så meget som muligt af giftstofferne.

Man bør dog også i sine betragtninger over disse forhold gøre sig klart, at visse grupper intellektuelle puster kraftigt til ilden for at få magt over befolkningen under dække af miljø-sagens gode formål, ganske enkelt for at forsøge at overtage produktionsapparatet og dermed undertrykke befolkningerne.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Når vi nu igen i denne uge taler om havafbrænding på Nordsøen, er det jo nok, fordi det er en vigtig sag, og det er også, fordi vi nok gerne alle sammen vil sende en hilsen med miljøministeren til denne miljøkonference, Nordsøkonferencen.

Det dagsordensforslag, der er fremsat, er et udtryk for, at et samlet Folketing står bag ved disse ønsker og disse krav og den hilsen, vi sender med.

Jo bedre resultat vi kan opnå i den debat, der bliver i forbindelse med Nordsøkonferencen, jo bedre mulighed har vi måske for på et senere tidspunkt at få forureningen af de indre danske farvande og måske også noget af vores forurening til lands bekæmpet, også på internationalt plan. Vi vil gerne give vores tilsagn om at medvirke hertil.

Jørgen Tved (FK):

Man skal vistnok være i besiddelse af en temmelig stor humoristisk sans for at deltage i en debat i et Folketing med 179 medlemmer og mindre end 10 i salen, når man diskuterer noget, der burde være så vigtigt for samtlige 179 medlemmer som det, der foregår i Østersøen eller i Nordsøen. Somme tider bliver jeg dybt imponeret over, at enkelte medlemmer kan sige så meget vrøvl, som jeg lige har hørt fra Frem-

skridtspartiet, på så kort tid. Men der skal åbenbart slås mange rekorder både op og ned.

Hvad er det, det drejer sig om? Det, vi diskuterer her, er en Nordsø, som burde være et spisekammer ikke bare for danskere, men for alle de lande, som ligger rundt om Nordsøen. Det er vel normalt sådan, at man passer på sit spisekammer. Det vi oplever, er, at nogle nationer åbenbart er i fuld gang med at skære den gren over, de selv sidder på, eller i hvert tilfælde i fuld gang med at ødelægge det spisekammer.

Her er det – jeg ved ikke, om det er glædeligt, bemærkelsesværdigt, eller hvilket tillægsord jeg nu skal benytte – åbenbart sådan, at nogle stater er indstillet på, at forureningen skal nedbringes, og så er der forskellige nuancer med hensyn til, hvor meget og hvordan. Så sidder vi altså i det danske Folketing og skal sende en minister af sted til en konference, og han skulle gerne have det stærkest mulige mandat om, at vi i hvert tilfælde fra dansk side ønsker al forurening bragt til ophør så hurtigt som overhovedet muligt.

Den anden dag diskuterede man afbrændingen, og det er kun en del af det svineri, der foregår derude. Der er dumpning, der er floderne, og der er mange andre former for forurening. Det hele skal naturligvis standses, hvis det spisekammer, som Nordsøen har været i mange år, fortsat skal bestå. Det svineri, der foregår nu, slår måske ikke fisk og andet dyreliv, planteliv osv. ihjel øjeblikkeligt, men at forureningen er begyndt at sætte ganske alvorlige spor, kan alle andre end lige netop medlemmer af Fremskridtspartiet og så måske Thatchers regering i England i hvert tilfælde finde ud af. Jeg tror, at man skal have nogle meget sorte briller på, hvis ikke man kan se og på anden måde konstatere den forurening, som sker derude.

Vi skal gribe ind over for det hele, altså både over for dumpningen og afbrændingen, og vi skal prøve på at få de stater, de store floder løber igennem, til at forstå, at de bidrager til at slå Nordsøen ihjel. Vi skal prøve på med fornuftige argumenter at få dem til at forstå, at det må høre op. Vi skal naturligvis sige til dem, der borer efter olie, at de må drive deres virksomheder på en måde, så det forurener mindst muligt.

Somme tider er det utroligt for mig, at vennerne i henholdsvis NATO og EF ikke kan forstå normale, fornuftige argumenter. Det er også lidt vanskeligt for mig at forstå, at forureningen